

Warszawa, dnia 30 maja 1952 r.

DO6 m 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34487

Kl. 8 n, 5|01

Jan Kubicki

(Łódź, Polska)

Sposób wykańczania materiałów włókienniczych

Udzielono z mocą od dnia 12 września 1947 r.

Znane są substancje luminujące, które akumuluja światło i oddają je świecąc w ciemności bez wydzielania ciepła. Podstawą ich są sole wapniowców i metali ciężkich, głównie siarczki. Mieszaniny tych soli, dobrane w odpowiednim stosunku ilościowym i przetopione w tyglach w wysokiej temperaturze, tworzą podstawę do wyrobu mas świecących, wydzielających światło o odcieniu żółtawo-białym. Dodawanie do mieszaniny większych ilości soli metali ciężkich powoduje nasilenie świecenia i zmianę koloru masy luminującej, np. do koloru ciemno-niebieskiego, zielonego, żółtego w różnych odcieniach, dzięki czemu można otrzymywać ładne efekty świetlne.

Masy luminujące miały dotychczas zastosowanie w malarstwie, jako dodatek do farb i lakierów, w celu uwidocznienia w nocy drogowskazów, tarcz zegarowych i zegarkowych, wskazówek kompasów, kontaktów elektrycznych.

Wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania trwałych efektów luminujących na wszelkiego rodzaju materiałach włókienniczych, np. na tkaninach, przędzach, luźnych włóknach roślinnych, sztucznych lub zwierzęcych.

Według wynalazku otrzymuje się takie efekty luminujące w sposób trwały na tworzywach włóknistych wszelkiego rodzaju przez osadzanie wspomnianych mas luminujących za pomocą utrwalaczy pigmentowych, np. za pomocą białka jaj, albuminy krwi, żelatyny lub kleju skórniego lub kostnego albo roztworu acetylcelulozy.

W celu nadania materiałom włóknistym odcienia lub barwy luminowanego światła do utrwalaczy pigmentowych dodaje się barwników organicznych odpowiedniego koloru. Na przykład, przez dodanie roztworu barwnika niebieskiego do utrwalacza substancji luminującej na tkaninie, luminującej zasadniczo światło białe lub żółtawe, uzyskuje się zmianę barwy światła luminowanego na kolor zielonkawo lub niebieski.

Przy osadzaniu pigmentu luminującego, np. przy drukowaniu lub rozpylaniu na tkaninie lub przędzy, za pomocą żelatyny lub kleju, utrwała się te ostatnie nadając im nierozpuszczalność przez przeciągnięcie zadrukowanej tkaniny przez pary aldehydu mrówkowego albo przez jego roztwór.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wykańczania materiałów włókienniczych, znamienny tym, że na materiałach osadza się znane substancje luminujące za pomocą utrwalaczy pigmentów, np. za pomocą białka jaj, albuminy krwi, żelatyny kleju skórniego lub kostnego albo roztworu acetylocelulozy.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że do utrwalaczy dodaje się roztworów barwników organicznych.
3. Sposób według zastrz. 1 i 2, w przypadku używania żelatyny lub kleju do osadzania masy luminującej, znamienny tym, że materiały włókiennicze po osadzeniu substancji luminującej traktuje się parami aldehydu mrówkowego lub jego roztworami.

Jan Kubicki

Zastępca: inż. W. Tymowski

rzecznik patentowy